

Sygn. akt V C 94/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Rafał Kuriata

Protokolant: Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2014r.

sprawy z powództwa M. L. (1)

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda M. L. (1) kwotę 9 510,44 (dziewięć tysięcy pięćset dziesięć i 44/100) zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 czerwca 2013r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 585,96 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1 102,32 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zasądza od powoda na rzecz Kancelarii Adwokackiej w T. adw. M. P. kwotę 1 596,14 zł (w tym 298,46 zł podatku VAT) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego pozwanej z urzędu;

V. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Trzebnicy na rzecz Kancelarii Adwokackiej w T. adw. M. P. kwotę 1 355,86 zł (w tym 253,54 zł podatku VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

Sygn. akt V C 94/13

UZASADNIENIE

Powód M. L. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej M. K. kwoty 20.703,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w trakcie trwania związku małżeńskiego z pozwaną, strony wspólnie zaciągnęły kredyty, które po orzeczeniu separacji spłacał wyłącznie powód. Jednocześnie zaznaczył, iż ich małżeństwo w wyniku rozvodu uległo rozwiązaniu, a strony dokonały podziału majątku dorobkowego. Podał, iż roszczenie objęte pozwem obejmuje wierzytelność spłacaną przez powoda od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o separacji stron tj. 12 maja 2008 r. do dnia zapłaty ostatnich rat w terminach wynikających z umów kredytowych zawartych z (...). S.A. i (...). Powód podniósł, iż na rzecz (...) S.A. dokonał wpłaty 27 rat na łączną kwotę 10.285,00 zł, które były wpłacane w następujący sposób:

1. kwota 165,54 zł w dniu 1 października 2008 r.;
2. kwota 187,53 zł w dniu 3 listopada 2008 r.;

3. kwota 196,78 zł w dniu 1 grudnia 2008 r.;
4. kwota 225,54 zł w dniu 2 marca 2009 r.;
5. kwota 214,36 zł w dniu 1 kwietnia 2009 r.;
6. kwota 202,79 zł w dniu 4 maja 2009 r.;
7. kwota 205,27 zł w dniu 1 czerwca 2009 r.;
8. kwota 199,71 zł w dniu 1 lipca 2009 r.;
9. kwota 187,67 zł w dniu 3 sierpnia 2009 r.;
10. kwota 186,77 zł w dniu 1 września 2009 r.;
11. kwota 190,70 zł w dniu 1 października 2009 r.;
12. kwota 194,10 zł w dniu 2 listopada 2009 r.;
13. kwota 186,62 zł w dniu 1 grudnia 2009 r.;
14. kwota 188,86 zł w dniu 4 stycznia 2010 r.;
15. kwota 185,03 zł w dniu 1 lutego 2010 r.;
16. kwota 181,45 zł w dniu 1 marca 2010 r.;
17. kwota 183,65 zł w dniu 1 kwietnia 2010 r.;
18. kwota 185,67 zł w dniu 4 maja 2010 r.;
19. kwota 196,08 zł w dniu 1 czerwca 2010 r.;
20. kwota 210,40 zł w dniu 1 lipca 2010 r.;
21. kwota 196,39 zł w dniu 2 sierpnia 2010 r.;
22. kwota 205,91 zł w dniu 1 września 2010 r.;
23. kwota 195,05 zł w dniu 1 października 2010 r.;
24. kwota 191,43 zł w dniu 2 listopada 2010 r.;
25. kwota 203,79 zł w dniu 1 grudnia 2010 r.;
26. kwota 210,46 zł w dniu 3 stycznia 2011 r.;
27. kwota 1.707,36 CHF (5.207,45 zł – kurs franka szwajcarskiego w wysokości 3,05 zł) w dniu 21 stycznia 2011 r.;

Natomiast na rzecz (...) dokonał wpłaty 37 rat na łączną kwotę 22.860,33 zł, które były wpłacane w następujący sposób:

1. kwota 485,72 zł w dniu 13 maja 2008 r.;
2. kwota 485,90 zł w dniu 11 czerwca 2008 r.;
3. kwota 489,40 zł w dniu 10 lipca 2008 r.;

4. kwota 489,50 zł w dniu 11 sierpnia 2008 r.;
5. kwota 645,84 zł stanowiąca spłatę jednego kredytu w dniu 26 sierpnia 2008 r.;
6. kwota 355,50 zł w dniu 10 września 2008 r.;
7. kwota 355,50 zł w dniu 14 października 2008 r.;
8. kwota 360,16 zł w dniu 13 listopada 2008 r.;
9. kwota 360,30 zł w dniu 11 grudnia 2008 r.;
10. kwota 360,20 zł w dniu 14 stycznia 2009 r.;
11. kwota 357,13 zł w dniu 13 lutego 2009 r.;
12. kwota 357,20 zł w dniu 10 marca 2009 r.;
13. kwota 358,00 zł w dniu 14 kwietnia 2009 r.;
14. kwota 356,39 zł w dniu 12 maja 2009 r.;
15. kwota 357,20 zł w dniu 17 czerwca 2009 r.;
16. kwota 357,20 zł w dniu 14 lipca 2009 r.;
17. kwota 357,20 zł w dniu 14 sierpnia 2009 r.;
18. kwota 357,20 zł w dniu 15 września 2009 r.;
19. kwota 357,20 zł w dniu 14 października 2009 r.;
20. kwota 357,20 zł w dniu 14 listopada 2009 r.;
21. kwota 357,20 zł w dniu 14 grudnia 2009 r.;
22. kwota 357,20 zł w dniu 14 stycznia 2010 r.;
23. kwota 357,20 zł w dniu 13 lutego 2010 r.;
24. kwota 357,20 zł w dniu 10 marca 2010 r.;
25. kwota 358,00 zł w dniu 14 kwietnia 2010 r.;
26. kwota 356,39 zł w dniu 12 maja 2010 r.;
27. kwota 357,20 zł w dniu 17 czerwca 2010 r.;
28. kwota 357,20 zł w dniu 14 lipca 2010 r.;
29. kwota 357,20 zł w dniu 14 sierpnia 2010 r.;
30. kwota 357,20 zł w dniu 15 września 2010 r.;
31. kwota 357,20 zł w dniu 14 października 2010 r.;
32. kwota 357,20 zł w dniu 14 listopada 2010 r.;

33. kwota 357,20 zł w dniu 14 grudnia 2010 r.;
34. kwota 357,20 zł w dniu 14 stycznia 2011 r.;
35. kwota 357,20 zł w dniu 13 lutego 2011 r.;
36. kwota 357,20 zł w dniu 9 marca 2011 r.;
37. kwota 9.185,20 zł w dniu 2 kwietnia 2011 r.;

Powód wskazał, iż łącznie na rzecz instytucji kredytowych zapłacił kwotę 33.145,33 zł, a od pozwanej dochodzi zapłaty połowy tej sumy tj. 16.572,66 zł, która została powiększona o należne odsetki ustawowe w łącznej wysokości 4.131,00 zł. Zaznaczył przy tym, iż wyżej wskazane odsetki zostały wyliczone od połowy wysokości poszczególnych rat, od dat ich płatności.

W odpowiedzi na pozew M. K. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie - powołując się na treść art. 567 k.p.c. oraz art. 45 k.r.o., podniosła, iż roszczenia majątkowe powoda zostały całkowicie rozliczone w postępowaniu dotyczącym podziału majątku wspólnego stron. Podkreśliła przy tym również, iż majątek wspólny obejmuje także wszelkie zobowiązania zgłoszone w powyższej sprawie. Zaznaczyła, iż pożyczka w (...) S.A. została przeznaczona na remont budynku położonego w S. przy ulicy (...), w tym adaptację poddasza na cele mieszkaniowe. Podkreśliła, iż przedmiotowa nieruchomość po dokonaniu wyżej wskazanych ulepszeń została sprzedana. Zaznaczyła również, iż powód w sprawie o podział majątku oświadczył, iż ugoda zawarta w powyższym postępowaniu wyczerpuje wszelkie roszczenia dotyczące podziału majątku wspólnego stron i kończy spór w tej sprawie. Wskazała także, iż przed dokonaniem podziału na spotkaniu u pełnomocnika, powód składał deklarację, iż samodzielnie spłaci niniejszy kredyt. Natomiast pożyczka zaciągnięta w (...) została przeznaczona na zakup samochodu O. (...), którego wyłącznym użytkownikiem był powód, a pozwana nie miała możliwości korzystania z tego pojazdu.

Powód reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata w piśmie procesowym z dnia 1 sierpnia 2013 r. podtrzymał żądanie objęte pozewem i wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów sądowych według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 2.400,00 zł. Ustosunkowując się do treści odpowiedzi na pozew powołując się na orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1978 r. (sygn. akt III CRN 194/78) oraz z dnia 21 stycznia 2010 r. (sygn. akt I CSK 205/09) podniósł, iż długów zaciągniętych przez oboje małżonków nie można rozliczać przy podziale majątku wspólnego, gdyż mimo takiego podziału dług nadal się utrzymuje, a przerzucenie go na jednego tylko z małżonków godziłoby w prawa wierzycieli. Ponadto podkreślił, iż pozwana w swoim własnoręcznym liście z dnia 16 grudnia 2011 r. uznała – w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 k.c. – dług do łącznej kwoty 15.337,40 zł (6.097,00 zł co do (...) S.A. i 9.240,40 zł co do (...)). Zaznaczył przy tym, iż jej jedyne zastrzeżenie dotyczyło wysokości zadłużenia jakie powód spłacił na rzecz (...). Wskazał również, iż tym samym miała ona pełną świadomość istnienia zadłużenia.

Na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2013 r. pozwana ponownie podniosła, iż ugoda w sprawie o podział majątku wspólnego wyczerpuje wszelkie roszczenia powoda względem jej. Ponadto wskazała, iż znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i tym samym nie jest w stanie spłacić powoda.

W piśmie procesowym z dnia 3 marca 2014 r. ustanowiony z urzędu pełnomocnik pozwanej będący adwokatem powołując się na § 5 ust. 3 aktu notarialnego z dnia 15 lipca 2011 r. Rep.A nr 3660/2011 sporządzonego przez notariusza B. W. w M. podniosła, iż powód uznał swoje roszczenia wobec pozwanej, które wynikały z ugody oraz wyroku tutejszego Sądu wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. za zaspokojone w całości

i zrzekł się wobec niej wszelkich roszczeń. Tym samym w ocenie pozwanej wszelkie roszczenia wynikające z wcześniejszych małżeńskich stosunków majątkowych stron uległy wygaśnięciu. Ponadto zaznaczyła, iż w świetle art. 45 k.r.o. dokonane przez powoda spłaty zaciągniętych wspólnie przez strony kredytów, które zostały zużyte na majątek wspólny

w postaci domu i zakupu samochodu, stanowią nakład z majątku osobistego powoda na majątek wspólny stron i mogły zostać rozliczone jedynie na wyraźne żądanie powoda

w trakcie podziału majątku wspólnego. Podkreśliła przy tym, iż powyższe kredyty przyczyniły się do zwiększenia wartości majątku wspólnego, który następnie został podzielony w taki sposób, iż powód otrzymał spłatę z tych składników majątkowych. Jednocześnie przytoczyła orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2009 r. (sygn. akt IV CSK 566/08) zgodnie z którym jeśli sąd pomniejszył wartość dóbr objętych podziałem majątku dorobkowego o zadłużenie, to strona, której te dobra przypadły, nie może domagać się od współmałżonka partycypowania w spłacie tych obciążeń. Podniosła przy tym, iż od momentu faktycznego rozstania stron aż do zawarcia ugody, to powód wyłącznie użytkował samochód marki o. (...) i czerpał z tego tytułu korzyści poprzez bezumowne korzystanie z udziału pozwanej jaki przypadł jej w tym pojeździe. Ponadto powołując się na treść przepisu art. 618 § 1 i 3 k.p.c. zarzuciła, iż powód nie może dochodzić w niniejszym postępowaniu swoich roszczeń w stosunku do pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W trakcie trwania związku małżeńskiego powód M. L. (1) i pozwana M. K. wspólnie zawarli umowy kredytowe z (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) z siedzibą we Wrocławiu.

Kredyt w banku (...) S.A. był przeznaczony na remont domu mieszkalnego stron, a w (...) na zakup samochodu osobowego marki O. (...).

Po ustaniu wspólności ustawowej małżeńskiej pomiędzy stronami, powód z własnych środków spłacał wyżej wskazane zobowiązania.

(okoliczność bezsporna)

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2008 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XIII RC 750/08 Sąd Okręgowy we Wrocławiu orzekł separację związku małżeńskiego zawartego pomiędzy M. L. (1) a pozwaną M. L. (2).

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 14 maja 2008 r.

Małżeństwo stron zawarte w dniu 10 kwietnia 1999 r. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem z dnia 31 października 2008 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XIII RC 2415/08 przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

Powyższe orzeczenie uprawomocniło się w dniu 22 listopada 2008 r.

W dniu 17 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 52/10 M. L. (1) i M. K. zawarli ugodę w przedmiocie podziału ich majątku wspólnego.

Postanowienie z dnia 17 czerwca 2010 r. dotyczące umorzenia postępowania w przedmiocie podziału majątku wspólnego M. L. (1) i M. K. uprawomocniło się w dniu 28 czerwca 2010 r.

(okoliczności bezsporne, a ponadto kserokopia wyroku SO we Wrocławiu z dnia 22.04.2008 r., k. 18

kserokopia wyroku SO we Wrocławiu z dnia 31.10.2008 r., k. 19;

wypisu ugody z protokołu z dnia 17.06.2010 r., k. 64-65 akt sygn. I Ns 52/10)

Od dnia uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania

w przedmiocie podziału majątku wspólnego stron, powód spłacił tytułem wyżej wskazanych kredytów łączną kwotę 19.020,88 zł.

(dowód: zestawienie operacji oraz wyciągi z rachunku bankowego powoda k. 23-45v;

wydruk potwierdzenia wykonanej operacji k. 46;

zestawienie operacji dokonanych w (...) k. 47-64;

plan spłaty pożyczki k. 66)

Pozwana nie kwestionowała istniejącego zadłużenia, w tym także kwoty spłaconej przez powoda na rzecz banku (...) S.A. Negowała natomiast wysokość spłaty dokonanej na rzecz (...), a także ciążący na niej obowiązek spłaty za wyżej wskazane zobowiązania uznając, iż sądowy podział majątku wyczerpuje wszelkie roszczenia dotyczące ich majątku wspólnego.

(dowód: pismo pozwanej z dnia 16.12.2011 k. 135 – 136;

przesłuchanie pozwanej k. 170v;

wypis aktu notarialnego z dnia 15.07.2011 r. k. 176 – 178v)

Zobowiązania wynikające z przedmiotowych kredytów nie były objęte podziałem majątku wspólnego stron.

(dowód: przesłuchanie powoda k. 170v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie okoliczności faktyczne pozostawały bezsporne. Spór dotyczył kwestii prawnych związanych z możliwością dokonywania między stronami dalszych rozliczeń związanych z majątkiem wspólnym po dokonaniu podziału majątku dorobkowego.

Na wstępie wskazać należy, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na powołanych wyżej dokumentach zaoferowanych przez strony postępowania oraz na przesłuchaniu stron albowiem dowody te korelowały ze sobą wzajemnie i nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Za zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd uznał dowód z przesłuchania świadka Ł. D. oraz G. K.. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż wniosek o przesłuchanie świadka G. K. został przez pozwaną cofnięty.

Stosownie do treści art. 567 § 1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi.

Z wyżej wskazanego przepisu wynika, iż żądanie rozliczenia nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny należy zgłosić w postępowaniu o podział majątku, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku (art. 567 § 3 k.p.c.), a poprzez art. 688 k.p.c. – także o współwłasności.

Zgodnie z art. 618 k.p.c. w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga także spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności, jak również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy. Z chwilą wszczęcia postępowania o zniesienie współwłasności odrębne postępowanie w sprawach wymienionych wyżej jest niedopuszczalne. Sprawy będące w toku przekazuje się do dalszego rozpoznania sądowi prowadzącemu postępowanie o zniesienie współwłasności. Jeżeli jednak postępowanie o zniesienie współwłasności

zostało wszczęte po wydaniu wyroku, przekazanie następuje tylko wówczas, gdy sąd drugiej instancji uchyli wyrok i sprawę przekaże do ponownego rozpoznania. Postępowanie w sprawach, które nie zostały przekazane, sąd umarza z chwilą zakończenia postępowania o zniesienie współwłasności. Po zapadnięciu prawomocnego postanowienia o zniesieniu współwłasności uczestnik nie może dochodzić roszczeń przewidzianych w paragrafie pierwszym, chociażby nie były one zgłoszone w postępowaniu o zniesienie współwłasności.

Powyższy przepis wyraża zasadę kompleksowego rozstrzygnięcia w postępowaniu o zniesienie współwłasności roszczeń współwłaścicieli związanych z przedmiotem współwłasności, do których zaliczyć należy także wszelkie roszczenia związane z korzystaniem z rzeczy wspólnej, pobieraniem z niej pożytków i przychodów oraz dokonanych nakładów. Jako nakład należy potraktować także spłatę długu zaciągniętego w związku z utrzymaniem rzeczy wspólnej lub z inwestowaniem w nią.

Wobec powyższego należało uznać, iż powód powinien wystąpić z roszczeniem o zwrot nakładów poczynionych ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny stron w toku postępowania o podział majątku dorobkowego stron. Skoro M. L. (1) nie zgłosił takiego roszczenia, to po prawomocnym zakończeniu sprawy o podział majątku wspólnego, stracił możliwość dochodzenia roszczeń powstałych przed dniem 28 czerwca 2010 r. tj. przed datą uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania w przedmiocie podziału majątku wspólnego. W ocenie Sądu roszczenia związane z zadłużeniem, które stało się wymagalne przed dniem 28 czerwca 2010 r. nie może być po tej dacie skutecznie dochodzone. W konsekwencji należało oddalić roszczenie powoda dotyczące rozliczenia spłat połowy rat kredytowych dokonanych w okresie od dnia 13 maja 2008 r. do dnia 28 czerwca 2010 r. tj. łącznej kwoty 7.062,22 zł.

Na uwzględnienie nie zasługiwało również żądanie dotyczące zasądzenia kwoty 4.131,00 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych, które zostały naliczone od połowy każdej zapłaconej przez powoda raty, od dnia jej płatności.

Rozstrzygnięcie

w tym zakresie wydano na podstawie art. 481 § 1 k.c., przyjmując że odsetki należą się od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę. Skoro powód nie wykazał w jakiej dacie pozwana otrzymała wezwanie do dobrowolnego uregulowania dochodzonej wierzytelności, odsetki należą się od daty, w której doręczono pozwanej odpis pozwu tj. 19 czerwca 2013 r.

Zdaniem Sądu nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanej, iż powód nie może domagać się jakichkolwiek dodatkowych rozliczeń wynikających ze spłaconych przez niego kredytów. Należy zauważyć, iż w pkt VI ugody z dnia 17 czerwca 2010 r. strony zgodnie oświadczyły, że zawarta ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia dotyczące podziału ich majątku wspólnego. Natomiast w § 5 pkt 3 aktu notarialnego z dnia 15 lipca 2011 r. powód zrzekł się wobec pozwanej dochodzenia wszelkich roszczeń wynikających z zawartej ugody. Sąd uznał, że zarówno oświadczenie powoda zawarte w ugodzie jak i w akcie notarialnym dotyczy roszczeń w zakresie podziału ich majątku wspólnego natomiast żądanie powoda, z którym wystąpił w niniejszym postępowaniu w zakresie spłaty na swoją rzecz połowy spłaconych przez siebie wspólnych kredytów po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej nie dotyczy rozliczeń w ramach podziału majątku wspólnego.

Jednocześnie należy wskazać, iż w niniejszej sprawie bezsprzecznie powód uregulował dług, który miał swe źródło w zobowiązaniach majątkowych zaciągniętych przez oboje małżonków, kredyty te nie były przedmiotem postępowania w sprawie o podział majątku wspólnego stron, a obie strony pozostawały nadal współdłużnikami solidarnymi banków i każde z nich mogło tą należność uregulować i wystąpić z roszczeniem regresowym wobec strony przeciwnej.

Stosownie do treści art. 376 § 1 k.c. jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga

o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu

w częściach równych.

W tej sytuacji, roszczenia powoda w zakresie zadłużenia spłaconego po dniu 28 czerwca 2010 r. zasługują na uwzględnienie o czym orzeczono w pkt I sentencji. Po tej dacie M. L. (1) spłacił zadłużenie w łącznej wysokości 19.020,88 zł, należy mu się zatem zwrot połowy tej kwoty tj. świadczenie w wysokości 9.510,44 zł.

Dalej idące żądanie oddalono w pkt II sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt III sentencji wyroku wydano na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Uwzględniono przy tym, że powód wygrał proces tylko w 45,93 %. Na koszty niniejszego postępowania poniesione przez powoda składają się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.036,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. Łączne koszty procesu to kwota 3.253,00 zł. Skoro powód wygrał w 45,93 %, w takiej proporcji pozwana winna te koszty ponieść.

O kosztach w pkt IV - V orzeczono w związku z wnioskiem pełnomocnika pozwanej o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej na podstawie art. 122 § 1 k.p.c. oraz w zw. z § 2 ust. 1 – 3, § 6 pkt 5 i § 19 – 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) mając na uwadze, iż pozwana wygrała proces w 54,07 %.